

DEURES DE RELIGIÓ 1ER ESO GRUPS A-B-C-D

2ª ENTREGA 30.03.2020

Instruccions per als alumnes de classe de Religió per fer els deures durant aquests dies en què no hi haurà classe a l'Institut

Benvolguts alumnes de Religió de 1ER D'ESO :

Us envio la segona entrega de deures de Religió, amb unes pautes que us ajudin a fer-los bé. La feina que us encomano és la següent :

- 1.- Ara iniciarem la lectura del llibre de l'Èxode, un llibre essencial per al coneixement de la Bíblia, el qual conté la història de Moisès i del poble d'Israel.
- 2.- Teniu 4 capítols, quatre textos en total. Després de cada capítol segueix el seu qüestionari corresponent de preguntes. En total, 4 qüestionaris.
- 3.- Abans de contestar els qüestionaris, teniu primer que llegir amb molta atenció el capítol corresponent. També us teniu que llegir bé les preguntes i respondre de forma precisa al que se us demana.
- 4.- Penseu bé les respostes i redacteu-les bé, de forma reflexiva, i de ser possible, sense faltes d'ortografia.
- 5.- Recorda també que les teves respostes les tens que contestat amb els teus propis escrits i paraules i no reproduir el text bíblic en els deures.
- 6.- **MOLT IMPORTANT** : En lloc de redactar els deures per escrit en un dossier, com us vaig posar en la primera entrega, ara me'ls teniu que enviar per correu electrònic, al meu correu : rcasademunt@elpuig.xeill.net

Teniu que editar un arxiu word, posar-me a dalt el vostre nom, cognoms i grup-classe. A continuació, teniu que fer constar "Qüestionari nº 1 " i enumerar cada pregunta i posar en ella la resposta corresponent. Així successivament, tots els qüestionaris i les seves preguntes corresponents.

Quan ho tingueu tot redactat, m'ho envieu al meu correu. **Les dates per enviar aquesta segona entrega de deures és la setmana del 13 al 19 d'abril**, després de Setmana Santa. **Si teniu algun dubte, m'escriviu al meu correu electrònic i us contestaré.**

També, seria millor que el dossier escrit de la primera entrega me'l poguéssiu passar en un altre arxiu word i enviar-m'ho l'abans possible. Així us el podré avaluar ara i no deixar-lo per quant tornem a classe, ja que encara estarem varies setmanes sense venir a l'Institut.

Només em queda desitjar-vos que estigueu bé amb les vostres famílies, que ocupeu i aprofiteu el temps i que no perdeu l'esperança. Déu ens lliurarà d'aquesta pandèmia i el sol tornarà a sortir. No ho dubteu. Ànims i endavant !

PRIMER TEXT : Comença el Llibre de l'Èxode. Capítol 1

PRÒLEG (1-2)

Els egipcis oprimeixen els israelites

1

Aquests són els noms dels fills d'Israel, és a dir, de Jacob, que van entrar amb ell a Egipte, cada un acompanyat de la seva família: Rubèn, Simeó, Leví, Judà, Issacar, Zabuló, Benjamí, Dan, Neftalí, Gad i Aser. Josep ja era a Egipte. En total, els descendents de Jacob eren setanta. Al cap d'un quant temps, Josep va morir, i també tots els seus germans i tota aquella generació. Però els descendents d'Israel van ser fecunds, es van multiplicar i propagar, i arribaren a ser tan nombrosos que omplien el país.

Un nou rei, que no havia conegut Josep, va pujar al tron d'Egipte, i digué al seu poble:

--Aquests israelites són un poble massa nombrós, més fort que nosaltres. Actuem amb habilitat. Si anessin multiplicant-se, el dia que hi hagués guerra s'aliarien amb els nostres enemics per combatre contra nosaltres, i se n'anirien d'aquest país.

Llavors els van imposar uns encarregats per oprimir-los amb treballs feixucs; així van construir per al faraó les ciutats d'aprovisionament de Pitom i Ramsès. Però, com més els oprimien, més augmentaven i es multiplicaven, i els egipcis els veien com una amenaça. Per això van esclavitzar els israelites amb duresa i els amargaren la vida amb treballs pesats: preparar l'argila, fer maons i ocupar-se de totes les feines del camp. Amb tot això els esclavitzaven durament.

Hi havia dues llevadores hebrees que es deien Xifrà i Puà. El rei d'Egipte els digué:

--Quan ajudeu les dones hebrees en el part, si veieu que neix un nen, mateu-lo; si és una nena, deixeu-la viure.

Però les llevadores temien Déu i no complien les ordres del rei d'Egipte, sinó que deixaven viure els nens. Llavors el rei va cridar les llevadores i els digué:

--Per què feu això de deixar viure els nens?

Elles respongueren al faraó:

--És que les dones hebrees no són com les egípcies; són més valentes i, quan hi arriba la llevadora, ja han tingut el fill.

Déu va afavorir les llevadores, i el poble va créixer i arribà a ser molt nombrós. I a les llevadores, que havien temut Déu, ell els va donar una descendència.

Finalment el faraó manà a tot el seu poble:

--Tireu al Nil tots els nens hebreus que neixin; deixeu viure només les nenes.

QÜESTIONARI Nº 1

1.- Explica de forma detallada i ordenada quines van ser les raons per les quals el faraó va prendre mesures contra els israelites que vivien a Egipte.

2.- Explica, també de forma detallada, quines van ser les mesures que el faraó va prendre contra els israelites.

3.- Explica què van fer les llevadores hebrees Xifrà i Puà.

SEGON TEXT : Llibre de l'Èxode. Capítol 2.

Els orígens de Moisès

2

Un home de la família de Leví es va casar amb una dona de la mateixa família. La dona va tenir un fill. Veient que l'infant era bonic, el va amagar durant tres mesos. Quan ja no el va poder amagar més temps, prengué una cistella de papir, la va untar amb betum i pega, va posar-hi l'infant i la deixà entre els joncs a la vora del Nil. La germana del nen vigilava de lluny estant per veure què li passaria.

La filla del faraó va baixar a banyar-se al Nil, mentre les seves serventes es passejaven per la vora del riu. Ella veié la cistella enmig dels joncs i manà que una de les serventes anés a agafar-la. La va obrir i veié un nen que plorava. Se'n va compadir i digué:

--És un infant hebreu.

Llavors la germana del nen digué a la filla del faraó:

--Vols que et vagi a buscar una dida hebrea perquè te'l criï?

Ella li respongué:

--Ves-hi.

Ella anà a cridar la mare de l'infant. La filla del faraó li va dir:

--Pren aquest infant i cria-me'l. Jo t'ho pagaré.

La dona se'l va endur i el va criar.

Quan el nen va ser gran, la mare el va dur a la filla del faraó, que l'adoptà com a fill i li posà el nom de Moisès, perquè va dir: «L'he tret de l'aigua.»

Moisès es va fer gran. Un dia va sortir a veure els seus germans hebreus i s'adonà dels treballs forçats que els imposaven. Tot passant va trobar un egipci que pegava a un dels seus germans. Va mirar a banda i banda i, veient que no hi havia ningú, va matar l'egipci i l'enterrà a la sorra.

L'endemà va tornar a sortir, trobà dos hebreus que es barallaven i va dir al qui no tenia raó:

--Per què pegues a un company?

Ell li replicà:

--¿Qui t'ha nomenat cap o jutge nostre? ¿Que potser em vols matar tal com vas matar l'egipci?

Llavors Moisès agafà por, perquè pensava: «Així, doncs, el fet és conegut.» També el faraó ho va saber i cercava de matar Moisès. Però ell va fugir lluny del faraó i es refugià al país de Madian.

Arribat allí, es va asseure al costat d'un pou. El sacerdot de Madian tenia set filles, que van anar a pouar aigua per omplir les piques i abeurar el ramat del seu pare. Llavors van arribar uns pastors que volien fer-les fora. Però Moisès es va aixecar, va defensar-les i abeurà el ramat que elles duien. Quan van tornar a casa del seu pare, que es deia Reuel, ell els digué:

--Com és que avui torneu tan d'hora?

Elles li van respondre:

--Un egipci ens ha defensat contra els pastors; fins i tot ens ha pouat l'aigua i ha abeurat el ramat.

Ell els digué:

--I on és, aquest home? Per què l'heu deixat allí? Aneu a buscar-lo i que vingui a menjar amb nosaltres.

Moisès es va quedar de bona gana amb aquell home, que li donà la seva filla Sipurà per muller. Ella va tenir un fill, i Moisès li posà el nom de Guerxom (que significa «immigrant allí»), perquè va dir: «Sóc un immigrant en una terra estrangera.»

Clam d'Israel i resposta de Déu

Al cap de molt de temps, el rei d'Egipte va morir. Mentrestant, els israelites gemegaven i cridaven des del fons del seu esclavatge, i el seu clam va pujar fins a Déu, que va escoltar els seus gemecs i es recordà de l'aliança que havia fet amb Abraham, Isaac i Jacob.

Déu va mirar els israelites i es va fer càrrec de la seva situació.

QÜESTIONARI Nº 2

1.- Explica amb detall la història de l'infant Moisès, de la seva mare, de la seva germana i de la filla del faraó.

2.- Moisès, en fer-se gran, va prendre consciència del seu origen hebreu. Explica de quina manera va manifestar aquesta actitud. Explica també perquè va tenir que fugir d'Egipte.

3.- Què li va passar a Moisès en fugir d'Egipte ? A quina nova terra va anar i què li va passar en allà ? Explica-ho amb detall. Identifica amb el seu nom als nous personatges de la vida de Moisès i explica qui era cadascú.

4.- Explica què va decidir fer Déu en morir el faraó. Van tenir aquesta decisió alguna cosa a veure amb alguna iniciativa que haguessin pres els hebreus ? Explica-ho amb detall.

TERCER TEXT : Llibre de l'Èxode. Capítol 3.

LA VOCACIÓ DE MOISÈS (3,1-4,17)

Déu crida Moisès

3

Moisès pasturava el ramat del seu sogre Jetró, sacerdot de Madian. Un dia, mentre guiava el ramat desert enllà, va arribar a l'Horeb, la muntanya de Déu. Allí se li va aparèixer l'àngel del Senyor en una flama enmig d'una bardissa. Moisès va mirar i veié que la bardissa cremava però no es consumia. I es va dir: «M'atansaré a contemplar aquest espectacle extraordinari: què ho fa que la bardissa no es consumeixi?»

Quan el Senyor va veure que Moisès s'atansava per mirar, el cridà de la bardissa estant:

--Moisès, Moisès!

Ell respongué:

--Sóc aquí.

Déu li digué:

--No t'acostis. Treu-te les sandàlies, que el lloc que trepitges és sagrat.

I va afegir:

--Jo sóc el Déu del teu pare, el Déu d'Abraham, el Déu d'Isaac i el Déu de Jacob.

Moisès es va tapar la cara perquè tenia por de mirar Déu. El Senyor li digué:

--He vist l'opressió del meu poble a Egipte i he sentit com clama per culpa dels seus explotadors. Conec els seus sofriments; per això he baixat a alliberar-lo del poder dels egipcis i fer-lo pujar des d'Egipte cap a un país bo i espaiós, un país que regalima llet i mel: el país dels cananeus, els hitites, els amorreus, els perizites, els hivites i els jebuseus. El clam dels israelites ha arribat fins a mi i he vist com els egipcis els oprimeixen. Ara, doncs, jo t'envio al faraó; ves-hi i fes sortir d'Egipte els israelites, el meu poble.

El Senyor confia a Moisès una missió

Moisès digué a Déu:

--Qui sóc jo per a anar a trobar el faraó i fer sortir els israelites d'Egipte?

Déu li va respondre:

--Jo sóc amb tu. I perquè vegis que t'envio jo mateix, et dono aquest senyal: quan hauràs fet sortir d'Egipte el poble d'Israel, m'adorareu dalt d'aquesta muntanya.

Moisès va dir a Déu:

--Quan aniré a trobar els israelites i els diré: "El Déu dels vostres pares m'envia a vosaltres", si ells em pregunten: "Quin és el seu nom?", què els he de respondre?

Llavors Déu digué a Moisès:

--Jo sóc el qui sóc.

I afegí:

--Digues als israelites: "Jo sóc" m'envia a vosaltres.

Després, Déu va ordenar a Moisès:

--Digues als israelites: "El Senyor, el Déu dels vostres pares, el Déu d'Abraham, el Déu d'Isaac i el Déu de Jacob, m'envia a vosaltres." Aquest és el meu nom per sempre més; amb aquest nom m'invocaran totes les generacions. Vés a reunir els ancians d'Israel i digues-los: "El Senyor, el Déu dels vostres pares, el Déu d'Abraham, d'Isaac i de Jacob, se m'ha aparegut i m'ha dit: He decidit d'intervenir a favor vostre, perquè he vist com us tracten a Egipte; us trauré de l'opressió d'Egipte per portar-vos al país dels cananeus, els hitites, els amorreus, els perizites, els hivites i els jebuseus, un país que regalima llet i mel." Els israelites t'escoltaran, i aleshores tu i els ancians d'Israel anireu a trobar el rei d'Egipte i li direu: "El Senyor, el Déu dels hebreus, se'ns ha aparegut; hem d'anar desert enllà, a una distància de tres dies de camí, per oferir sacrificis al Senyor, el nostre Déu." Ja sé que el rei d'Egipte no us deixarà sortir si no és per la força; però jo intervindrà amb el poder de la meua mà contra Egipte realitzant enmig d'ells tota mena de prodigis, i finalment us deixarà sortir. A més, faré que els egipcis us mirin amb simpatia i no haureu d'anar-vos-en amb les mans buides. Que cada dona israelita demani a les

seves veïnes o a les que viuen amb ella objectes de plata i d'or i vestits. Poseu-los als vostres fills i a les vostres filles, i així espoliareu els egipcis.

QÜESTIONARI Nº 3

1.- Descriu amb detall l'escena en què Déu s'aparegué a Moisès, fent esment dels detalls materials de la narració : desert, muntanya, bardissa...

2.- Com s'identifica Déu a Moisès ? Amb quines paraules i expressions ?

3.- Descriu de forma sintètica i clara el diàleg que Déu estableix amb Moisès (què és el que Déu li diu i què li respon Moisès)

4.- Descriu quina serà la situació que Déu li comunica a Moisès, en la que aquest es trobarà quan arribi a Egipte i faci el que li ha manat.

QUART TEXT. Llibre de l'Èxode. Capítol 4, 1-17;

Signes de la missió de Moisès

4

Moisès va respondre:

--Els israelites no em creuran ni m'escoltaran. Diran: "No és veritat que se t'hagi aparegut el Senyor Déu."

El Senyor li preguntà:

--Què hi tens, a la mà?

Moisès respongué:

--Un bastó.

El Senyor li va ordenar:

--Llança'l a terra.

Ell l'hi va llançar, i el bastó es convertí en una serp. Quan la va veure, Moisès es feu enrere.

El Senyor li va dir:

--Allarga la mà i agafa-la per la cua.

Ell va allargar la mà i l'agafà. I, a la seva mà, la serp es va convertir altra vegada en un bastó. El Senyor va afegir:

--Així creuran que se t'ha aparegut el Senyor, el Déu dels seus pares, el Déu d'Abraham, el Déu d'Isaac i el Déu de Jacob.

El Senyor li digué encara:

--Posa't la mà al pit.

Ell ho va fer així i, quan la va treure, era plena de lepra, blanca com la neu.

Després el Senyor li digué:

--Posa't altra vegada la mà al pit.

Ell va fer-ho així i, quan la va treure del pit, tornava a ser com abans.

El Senyor va afegir:

--Si no et volen creure i no fan cas de tu pel primer prodigi, et creuran pel segon. I si tampoc no et creuen ni fan cas d'aquests dos prodigis, vés a buscar aigua del Nil i escampa-la per terra; l'aigua que hauràs tret del riu es convertirà en sang.

Aaron, portaveu de Moisès

Moisès va dir al Senyor:

--Senyor, et demano que m'excusis. Jo no sé parlar. No n'he sabut mai, ni tampoc en sé ara que tu has parlat amb mi. No em surten les paraules.

El Senyor li respongué:

--Qui ha donat la boca a l'home? Qui el fa tornar mut o sord? Qui li dóna la vista o fa que sigui cec? ¿No sóc jo, el Senyor? Ara, doncs, vés, que jo seré amb tu quan parlis i t'ensenyaré què has de dir.

Moisès va insistir:

--T'ho suplico, Senyor, envia-hi algú altre.

El Senyor, irritat contra Moisès, li va dir:

--¿No tens el teu germà Aaron, el levita? Jo sé que ell parla bé. Mira, ara mateix et ve a trobar i s'alegrarà sincerament de veure't. Parla amb ell i explica-li què ha de dir. Jo seré amb tu i amb ell quan parlareu i us ensenyaré què heu de fer. Ell parlarà al poble en lloc teu; ell et farà de portaveu i tu li faràs de déu. I pren també el bastó; et servirà per a fer els prodigis.

QÜESTIONARI Nº 4

1.- Déu va realitzar dos prodigis en la presència de Moisès i li promet la realització d'un tercer. Explica i detalla aquests tres prodigis.

2.- Per què va obrar Déu aquests prodigis? Va tenir alguna cosa a veure l'actitud de Moisès davant el qui Déu li demanava? Explica-ho, comentant el diàleg que Déu té amb Moisès en aquest capítol.

3.- Quina és la missió que Déu confia a Aaron, el germà de Moisès? Explica també per què Déu li confia aquesta missió i si té a veure l'actitud de Moisès.

